

ПЕТЯ ИВАНОВА
МОМИЧЕТО СЪС ЗЕЛЕНИТЕ
КОСИ

chitanka.info

Живяла в морето малка русалка. При една буря морето я изхвърлило на брега и когато погледнала надолу, видяла, че вместо опашка са се появили малки крачета. Намерили я рибари, а семейство от градчето, което нямало деца, я осиновило и тя заживяла при тях.

Косата ѝ била зелена. Като малка не можела да казва „зелена“, а „алена“, и всички започнали да ѝ казват така. Отначало помислили, че е боядисана и очаквали да се промени, но тя ставала все по-ярка и по-ярка.

Така минавали годините. Един ден Алена отишла на брега на морето, вятърът откъснал косъм от косата ѝ и той паднал в морето. Превърнал се във водорасло и се залепил за полата ѝ. След това втори, трети, и така се облепила цялата ѝ дреха. Почувствала, че водораслите я дърпат навътре в морето.

— Не искам! — извикала тя, но се чул шепот:

— Не се страхувай, ние ще те заведем при морския цар, който е твой баща.

Водораслите се превърнали в лодка и тя заплувала навътре в морето. Лодката се превърнала в подводница с люкове и потънала в дълбочината. Видяла огромен дворец с големи цветни покриви — сини, червени, жълти, оранжеви. Прозорците му се отворили и от всеки се подала по една русалка. Те замахали с ръце и завикали:

— Добре дошла, сестричке.

Зазвучала музика и, хванати за ръце, затанцували. Раците, които се криели в пясъка на дъното, се качили един върху друг и направили стълба. Русалките се качили по нея и на върха ги посрещнали морските принцове, с които танцували цяла нощ, така че чак люспите им изпадали от опашките. На сутринта си легнали в леглата, и когато се върнал Нептун започнал да ги брои:

— 1,2,3.....20. А, има една русалка в повече! Коя си ти?

— Аз съм Алена.

— О, моя дъще! Как ми беше мъчно за теб, когато те изгубихме!

И понеже бил много щедър и добър, въпреки строгия си нрав, завел русалките при един шивач, за да им зашие нови люспи за опашките, и нови бански. На следващата седмица ги завел при златар, за да им изработи пръстени и обеци, а на Алена купил розова китара с червени сърчица и лилаво перце.

Тя излизала на брега и свирела на нея, и както се била унесла, един кит по грешка я глътнал. Тя се изплашила, но след това започнала да го гъделичка с перцето, китът кихнал и тя се озовала на плажа. В морето видяла загорели от слънцето момчета и момичета, които карали сърфове. Много ѝ се приискало и тя да се научи и се записала на курсове. Така станала първата русалка — сърфистка. А когато се върнала в морския дворец, помолила Нептун да направи училище за сърф и така всички водни обитатели порели вълните с разноцветните си платна. Нейният бил с лаленце, на сестра ѝ с Барби, а морските принцове ги оцветили с коли и динозаври. Цар Нептун им разрешавал да се забавляват само ако са научили уроците си, защото имали много взискателна учителка.

Когато пораснали, вместо опашки те получили красиви крака и станали студенти. А когато завършили започнали работа като адвокати, инженери, икономисти и разбрали, че животът не е само забавление, а и сериозни отговорности.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.